

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK.

I.

Titkári jelentés.

Az Országos Erdészeti Egyesület 1916. évi közgyűlésén előadta:
BUND KÁROLY titkár.

Tisztelt Közgyűlés!

Amidőn az Országos Erdészeti Egyesület fennállása 50. évének betöltésével tagjait a mai napra évi rendes közgyűlésre összehívta, még mindig fegyverben áll a nemzet, még mindig a dúló harcz igényei irányítják gazdasági életünket és szabnak annak szűk korlátokat.

Ily körülmények között a t. Közgyűlés természetesnek fogja találni, ha mai beszámolóm tárgyai is majdnem kivétel nélkül többé-kevésbbé vonatkozásban állanak az ország határain és azon túl folyó súlyos küzdelemmel, illetőleg annak hazánk gazdasági életére s ennek keretében az erdőgazdaságra is gyakorolt messze-
 menő hatásával.

A hazai erdőgazdaság a lefolyt évben nagy mértékben alkalmazkodott azokhoz a nehéz viszonyokhoz, amelyek között termelő munkáját mégis a lehetőség határai között el kell végeznie, hogy a hadsereg és a hadi ipar s nemkülönben az ország lakosságának faszükséglete minden akadálnak ellenére kielégítő fedezetet találjon. Az erdőgazdasági termelés váratlanul nagy mértékben vált jelentőség-teljessé a háboru folyamán; úgy magának a hadseregnek, mint a hadi iparnak igen nagy a szükséglete fában s ha a háboru legelején az a nézet, hogy a faértékesítés fogyasztás hiányában meg fog szűnni, eléggé elterjedt volt, ma a termelés és kiszállítás lehetőségének fentartása a legfőbb érdek, míg a fa értékesítése magában véve gondot alig okoz. Az erdei termelés folytonossága tehát kiváló fontosságot nyert a hadviselés és a háborus gazdaság, a kitartás szempontjából, nem csekélyebb fontossággal bír azonban a mindnyájunk által óhajtott békés viszonyokra való átmenet szempontjából is. Óriásiak a háboru károsításai épületekben, óriási minden anyag elhasználása, nemcsak nálunk, hanem ellenségeinknél is.

A béke helyreálltával tehát európaszerte nagymérvű rekonstruktív tevékenység fog megindulni, amelyhez ismét tömérdek fára lesz szükség. Az erdei termelés folytonosságára tehát annak érdekében is nagy szükség van, hogy a béke beköszöntésekor felmerülő nagy fakereslet fedezhető legyen s erdőgazdaságunk a fakivitelnék, különösen pedig a tölgy- és bükkfakivitelnék lehetővé tétele által hazafias kötelességét külforgalmi mérlegünk s ezzel valutánk javítása tekintetében is teljesítse.

A fa kedvező értékesítésére ezek szerint a belátható jövőben biztosan lehet számítani és a nagy szükséglet mellett erdőségeink erősen igénybe lesznek véve. Kíváncsok, hogy erdőbirtokosaink a kedvező értékesítési alkalmak kihasználásánál most és a jövőben is az okszerűség határain belül maradjanak s akkor, amidőn munkás- és fuvarerő bővebben áll majd rendelkezésre, mint most, ne induljon meg az erdőknek oly erőltetett, a pusztítással egyértelmű túlhasználata, amely újabb visszaesést jelentene erdőgazdaságunk fejlődésében.

Az erdőgazdasági üzem érdekében szükséges azok a rendkívüli intézkedések, amelyek annak fentartását a mostani viszonyok között is biztosítani hivatottak s amelyekről múlt évi jelentésemben részletesebben megemlékeztem, azóta fokozatosan életbeléptek. El kell ismernünk, hogy az erdőgazdaság úgy a magyar kormány, mint a hadvezetőség részéről messzemenő támogatásban részesült s ha még mindig sok a kívánni való, ez főként a háborúval kapcsolatos általános viszonyokkal függ össze, mint pl. a fuvarerő hiányával, a vele üzött uzsorával és a munkásélelmezés nagy nehézségeivel. A kormány és a hadvezetőség főleg a kellő erdei és faipari munkaerő felmentésére, munkás osztagok és hadi foglyok rendelkezésre bocsátására nézve számos üdvös intézkedést tett, amelyek a gyakorlatban is érvényesültek.

Intézkedések történtek a cserkéregtermelés támogatására és a cserzőanyagok forgalmának szabályozására és árának maximálására is. Ez utóbbi vonatkozásban a tölgykéreg árának némi felemelését kérte volt egyesületünk, hogy a németországi árakkal való paritás helyreálljon. Sajnos, ez iránti felterjesztésünk nem járt eredménnyel.

Megindult a külföldről való elzárás következményeként a gyantatermelés is erdeinkben. A mai viszonyok között annak az

erdőt károsító módjait sem lehet teljesen kizárni, egyesületünk azonban már most felhívta a kormány figyelmét arra, hogy a béke helyreálltával a mi gyantanyerésre kevésbé alkalmas fenyveseinkben csakis az erdeifenyő tuskóiból való gyantanyerés bir állandó jogosultsággal.

A kormány a faellátás biztosítása iránti gondoskodásban oly rendkívüli rendelkezést is tett, mely szerint a közös használatu erdők bányafa, cellulózefa, talpfa és tűzifa készítése végett árverés mellőzésével is értékesíthetők. Igazgató-választmányunk ezt a rendelkezést, amely különben gyakorlati alkalmazást még nem nyert, aggályosnak tartván, erre felhívta a kormány figyelmét, anélkül azonban, hogy felterjesztésünkkel az illető rendelet visszavonását elértük volna.

Budapest székesfőváros és néhány kereskedelmi és iparkamara a tűzifának kötelező súly szerinti árusításának elrendelését szorgalmazta. Ebben az ügyben a kereskedelemügyi minisztérium értekezletet hívott össze, amelyre egyesületünk is meghívást nyert. Az illetékes tényezőkkel való előzetes tárgyalás alapján oly rendelettervezetet terjesztettünk az értekezlet elé, amely a tűzifakereskedelmet országosan szabályozni, s a tapasztalható visszaéléseket megakadályozni alkalmas, anélkül, hogy a fel nem aprított fára vonatkozóan az űrméter szerinti árusítást kizárná, amelyet kiküszöbölni teljesen lehetetlen. Az értekezlet ezt a javaslatot teljesen magáévá tette, sajnos azonban, hogy az akkor (folyó évi február havában) nagyon sürgősnek jelzett kérdésben, eddig semmifele intézkedés nem történt.

Javaslatunk érvényesítése egyébként nemcsak a háboru tartamára, hanem továbbra is szilárd alapokra fektetné a tűzifakereskedelmet s a termelő, a kereskedő és a vevő igényeire egyaránt figyelemmel van.

Felterjesztéssel fordult az Országos Erdészeti Egyesület továbbá a földmívelésügyi miniszter urhoz az erdészeti főiskola hadbavonult hallgatói érdekében, akik tanulmányaik megszakítása s illetőleg az erdészeti államvizsgához rendesen megkívánt két évi gyakorlati idő megszerzése körül igen nehéz és hátrányos helyzetbe kerültek a háboru következtében. Az erdészeti államvizsgához megkívánt gyakorlati idő tekintetében abban a kedvező helyzetben volt

egyesületünk, hogy megnyugvással vehette tudomásul a földmivélsügyi miniszter ur részéről már életbeléptetett messzemenő kedvezményeket s arra szorítkozhatott, hogy azokra vonatkozóan, akik tanulmányaikat félbeszakították és akik közvetlenül a háboru befejezése után lépnek majd az erdészeti főiskola kötelékébe, a tanítási idő megfelelő rövidítését kérelmezze, hogy némi kárpótlást nyerjenek a katonai kötelékben töltött évekért. Tekintettel arra, hogy más főiskolákon máris életbeléptek ily kedvezmények, attól lehet tartani, hogy hasonlóak hiányában az ifjuság elfordul az erdészeti pályától. Az oktatási idő átmeneti megrövidítését az igazgató-választmány főként az előkészítő és segédtantárgyak kellő összevonása után véli lehetségesnek.

Egyesületünket az osztrák birodalmi erdészeti egyesület fel-szólította, hogy az autonóm vámtarifa, az örökös tartományokkal való kiegyezés és a német birodalomhoz való jövőbeli viszony erdészeti vonatkozású kérdéseinek megbeszélése végett a két egyesület megbízottjai jöjjenek össze. Egyesületünk elvben hozzá is járult e kívánság teljesítéséhez, tényleg azonban a két egyesület képviselői még nem tárgyaltak.

Ennek a késedelemnek előidézésében nagy része volt annak, hogy az egyesület személyzetét a nyár folyamán váratlanul más fontos, halasztást nem tűrő munkák foglalták el.

Ismeretes a t. Közgyűlés előtt, hogy a szaporodó hadi terhek arra kényszerítették a kormányt, hogy a törvényhozás elé új adójavaslatokkal lépjen, amelyek csak a képviselőházban történt be-nyújtásuk alkalmával jutottak nyilvánosságra. Áttanulmányozásuk-nál arra a tapasztalatra jutottunk, hogy azoknak egyes intézkedései az erdőgazdaság különleges viszonyaival nem számolnak és bizonyos esetekben oly aránytalan terhet rónának az erdőbirtokra, amely elviselhetetlen lenne. Nem arról volt tehát szó, hogy a magyar erdőbirtok bármi tekintetben kivonja magát azok alól a terhek alól, amelyek a háboru következményeként az ország minden polgárára háramlanak, hanem azon aránytalanságok megszüntetését kellett szorgalmaznunk, amelyek annak következményeként jelentkeztek, hogy az adójavaslatok az érdekeltség és az illetékes szakemberek meghallgatása nélkül kizárólag pénzügyi szempontokból kiindulva készültek.

Nevezetesen felette súlyosan érintette volna a hadinyereségadó azokat az erdőbirtokosokat, akik a hadi évek alatt többnyire nem is önkéntesen, hanem természeti csapások, főként széldöntések következtében nagyobb fatömeget értékesítettek, tehát nem csupán a hadi évekre eső vágásterületekre kiterjedő, hanem nagyobb mérvű használatot gyakoroltak a távolabbi jövő hozadékanak rovására. Ily esetekben a hadinyereségadóról szóló törvény eredeti szövegének rideg alkalmazása valósággal a vagyonekrobzás jellegével birt volna és teljes súlyával érte volna nem csupán a hadi évek vágásai-ból nyert jövedelmet, hanem a késő jövő hozadékát is.

Még ennél is nagyobb jelentőséggel birt a vagyonadó kérdése, amely nem mulandó, hanem állandó terhe lesz minden vagyonnak.

Erre vonatkozóan különösen két rendelkezése az eredeti törvény-szövegnek volt felette sérelmes. Ezek egyike az volt, hogy az erdő-birtok is u. n. forgalmi értéke után adózott volna, másika pedig az, hogy az adó arra való tekintet nélkül lett volna fizetendő, vajjon az illető erdőbirtok hajt-e jövedelmet, vagy nem.

Tudjuk, hogy erdőbirtok ritkán cserél gazdát, s hogy a fa-állományok rendkívül eltérők lévén, még gyakrabbi eladások esetén is kialakult forgalmi értékről szó sem lehet. Ennek a tartalom-nélküli fogalomnak az alkalmazása tehát a legönkényesebb érték-megállapításhoz vezetett volna. Másfelől az, akinek erdeje csupa fiatal, még nem vágható állományokból áll, évtizedeken át minden jövedelem nélkül lett volna kénytelen a vagyonadót fizetni, ami a birtokot értéktelenné tette volna, s erdeink jelentékeny részét új gazda, többnyire részvénytársaságok kezére juttatta volna, amelyek mentesek a vagyonadó alól. Mindenképpen pedig arra ösztönözte volna az eredeti szöveg szerinti adózás a birtokost, hogy mielőbb jövedelmet csikarjon ki birtokából, tehát időelőtti, okszerűtlen használatokat gyakoroljon.

Örömmel jelenthetem a t. Közgyűlésnek, hogy egyesületünk ismételt felterjesztéseinek meg volt az az eredménye, hogy ugy a hadinyereségadóról, mint a vagyonadóról szóló javaslat megfelelően módosított.

A hadinyereségadónál a hadi években értékesített fatömegnek megfelelő jövedelem az új szöveg szerint már nem az 1913. évi

tényleges, tehát esetleg aránytalanul kisebb használatra vonatkozó jövedelemmel állítatik szembe, hanem belőle ugyanannak, tehát a hadi években értékesített fatömegnek az az értéke vonandó le, amely a legutóbbi békeévek áraiból vezethető le, ami kumulált használatok esetén lényegesen kisebb adóalapot nyújt.

A vagyonadónál pedig az erdőbirtok értéke, ha az állandó jövedelem nyújtására alkalmas, a közönséges gazdálkodás mellett elérhető átlagos hozadék huszszorosában állapított meg; állandó jövedelem nyújtására nem alkalmas erdők pedig addig, amíg jövedelmező állapotba nem jutnak, a vagyonadótörvény végrehajtási utasításának egyesületünkkel közölt tervezete szerint — kérelmünknek megfelelően — a vagyonadó alól teljesen vagy részben mentesek lesznek.

Kaán Károly tagtársunk indítványára egyes előfordult esetekből kifolyólag felkérte a földművelésügyi kormányt, hogy közgei útján figyelmeztesse az erdőbirtokosokat, mennyire káros a gyéritési fatömegeknek tövön való értékesítése, amidőn azoknak kiméletes termelésére számítani alig lehet.

Daczára a háborus viszonyoknak, egy felolvasó estét is tartott egyesületünk, amelyen Róth Gyula tagtársunk vetített képektől kísért igen érdekes előadást tartott a természetes felujtásról, amelyet igen tartalmas vita is követett.

Áttérve az egyesület adminisztratív ügyeire, mindenekelőtt alapítványaink ügyében tisztelettel jelentem, hogy a Szantner-Gyula-alapítvány tőkéje a f. év folyamán 7146 K 45 f-nyi összegben befolyt s az alapítvány a jövő évben rendeltetésének át lesz adható.

Hogy a báró Bánffy-Dezső-alapítvány hivatásának szintén át legyen adható, az igazgató-választmány azzal a javaslattal lép a t. Közgyűlés elé, hogy azt a f. év bevételi feleslegéből csatolt 608 K 52 f-rel 25.000 K-ra kiegészíteni méltóztassék.

Igen szép eredménynyel indult meg a gyűjtés rokkantsegély-alapunk létesítésére. A Bantlin-féle perecsenyi vegyi gyár 10.000 K-ás adománya és több uradalom nagyobb adománya következtében az ma már 20.354 K 38 f-nyi összeget ért el, de a közelebbi jövőben remélhetőleg még tetemesen fog gyarapodni, hiszen a gyűjtőívek szétküldése csak a közelmúltban vette kezdetét.

Az igazgató-választmány határozatából kérem a t. Közgyűlést, méltóztassék elhatározni, hogy az egyesület a maga részéről is gyarapítsa ezt az alapítványt az év végén mutatkozó pénztári felesleg összegéhez képest.

A Hirsch Istvánné segélyalap alapítólevele még mindig kormány-jóváhagyás alatt áll.

Régebbi alapítványaink közül a Bedő-Albert-alapítvány ösztöndíjai le vannak foglalva, élvezőik azonban katonai szolgálatot teljesítvén, kifizetésre nem kerültek.

A Horváth-Sándor-alapítvány jutalomdíjának kiadását az igazgató-választmány arra való tekintettel, hogy éppen a pályázat alá bocsátás idején az ország keleti részével a közlekedés megszakadt volt, a jövő évre halasztotta.

Segélyalapítványainkból 1915. év végével 79 tagunk özvegyének 3854 K, 24 erdőtisztí árvának 1248 K és 15 segélyre szorult tagunknak pedig 2152 K segélyt nyújtottunk.

Egyesületünk vagyona az 1915. év végével 1,063.050 K 52 f, mely összegben a ház értéke 400.000 K-val szerepel.

Tagjaink létszáma 877 alapító és 1198 rendes tag, ami a múlt évvel szemben 4 taggal való szaporodást jelent. Tagjaink létszámát tehát a háború következtében csekélyebb jelentkezés és annak ellenére fentartanunk sikerült, hogy a kérlelhetlen halál is fájdalmas csorbát ejtett tagjaink sorában.

Igazgató választmánynak az elmúlt évben öt tagját veszítette el, *Fekete* Lajost, *Nagy* Károlyt, *Szalai* Ernőt, *Szentimrey* Dánielt, és *Téglás* Károlyt. A magyar erdőszet legjelesebbjei közül szedegette ezuttal a halál áldozatait, kioltva a hosszú fáradhatatlan munkában kifáradt érdemes tagtársaink életét épügy, amint derékban törte életerejük teljében a magyar erdőgazdaság sok szép reménységét.

A harctéren áldozták fel életüket a hazáért és mindnyájunkért: *Dobrovics* László és *Webel* Elek tagtársak.

Elhunytak továbbá: az alapító tagok közül: Gáspár Béla, Janatka József, Joós Elek, Kende Dániel, Kolczonay Antal, Metian János, Mihalik Dezső, id. Perényi Zsigmond báró, Solti Arnold, Szögyény-Marich László gróf.

A rendes tagok sorából elhunytak: Apáti László, Bihari Ödön, Blattny Ernő, Dobrovits László, Duschek János, Esztegár Bálint,

Göndör Béla, Gyuriss Emil, Hénel Béla, Hirschpeck Ágost, Korzenszky Antal, Kovács Antal, Pausinger Károly, Porubszky Károly, Rácz Imre, Sebők Ernő, Szabó Ferencz, Sziklai Emil, Webel Elek.

Méltóztassék mindannyiuk elvesztése feletti mély részvétünket a közgyűlés jegyzőkönyvébe iktatni.

Mint minden évben, úgy ezuttal is azzal zárom be jelentésemet, hogy boldog emlékü alelnökünk, Wagner Károly sirját ebben az évben is kegyeletos ápolásban részesítettük.

II.

Jegyzőkönyv

az Országos Erdészeti Egyesület igazgató-választmányának Budapesten 1916. évi december hó 12-én tartott rendes üléséről.

Jelen voltak: *Horváth* Sándor alelnök, *Almásy* Andor, *Balogh* Ernő, *Bittner* Gusztáv, *Bodor* Gyula, *Csik* Imre, *Csupor* István, *Gaul* Károly, *Giller* János, *Kaán* Károly, *Kiss* Ferencz, *Kócsy* János, *Kovács* Gábor, *Péché* Kálmán, *Rochlitz* Dezső, *Roth* Gyula, *Schmidt* Károly, *Szabó* József, *Tavy* Gusztáv, *Térfi* Béla, *Tomcsányi* Gyula, *Ulreich* Gyula választmányi tagok és az egyesület tisztikara.

Távolmaradásukat kimentették: Tallián Béla báró elnök, Bedő Albert dr. alelnök, Arató Gyula, Esterházy Miklós herczeg, Fischer-Colbrie Emil, Havas József, Hering Samu, Hubay Jenő, Játkói Géza, Jankó Sándor, Kallivoda Andor, Karsai Károly, Kiss Pál, Mikolás Vincze, Osztróluczky Géza, de Pottere Gerard, Temesváry Béla, Török Sándor, Tuzson János dr. és Vadas Jenő választmányi tagok.

I. Horváth Sándor alelnök az ülést megnyitva, a jegyzőkönyv hitelesítésére Csik Imre és Tomcsányi Gyula választmányi tagokat kéri fel.

II. Folytatólag elnök megemlékszik arról, hogy Csik Imre és Zselénski Róbert gróf választmányi tagok a legutóbbi rendes ülés óta magas kitüntetésekben részesültek és a kitüntetetteket a választmány élénk helyeslése közben ez alkalomból üdvözlí.

III. A pénztár állásáról a titkár a következő jelentést terjeszti elő:

az egyesület bevétele az év elejétől

az ülés napjáig --- --- --- --- 128.676 K 82 f

a kiadás ugyanezen idő alatt --- --- 82.330 K 92 f

Rendkívüli befizetések czimén befolyt:

kötelezvényben tett alapítványok tör-

lesztésére --- --- --- --- 1.122 K —

a Wagner-Károly-alapítvány javára --- 221 K 80 f

a Rokkant-alapítvány javára --- --- 16.181 K 06 f

amely összegben a perecsenyi Bantlin-féle gyár 10.000 K, gr. Festetics Kálmán és gr. Zichy Gyula 1000—1000 K adománya is befoglaltatik.

Jelenti továbbá a titkár, hogy az egyesület az V. hadikölcsön kötvényeiből 13.400 K-t jegyzett, mely összeggel összes eddigi jegyzésünk 80.000 K-t tesz ki.

A felmerült szükséglethez képest a titkár a VII. (székház) és XXII. (egyéb kiadások) kiadási rovaton 500, illetőleg 1000 K póthitel engedélyezését kéri, a folyó év végén előreláthatóan várható pénztári felesleg mikénti felhasználására nézve pedig azt javasolja, hogy abból elsősorban a báró Bánffy-Dezső alapítvány tőkéje egészítettessék ki 608 K 72 f csatolása által 25.000 K-ra, hogy ez az alapítvány a jövő évben rendeltetésének át legyen adható, másodsorban a rokkant-segélyalap gyarapíttassék a pénztári eredményhez képest az elnökség által megállapítandó összeggel, végül a netalán ezen felül maradó összeg az egyesület szabad rendelkezésű letétjéhez csatoltassék később leendő felhasználás végett.

Végül bejelenti, hogy Polakovics György rendes tag, aki felszaporodott tagdíjtartozása miatt törlésre volt javaslatba hozva, kötelezettségének részben megfelelvén és a maradék befizetését is kilátásba helyezvén, a törlendők sorából kihagyandó, úgyszintén Wunder Jenő rendes tag, akiről azt a téves hirt kapta volt az egyesület, hogy a harcztéren elesett.

Az igazgató-választmány a pénztár állásáról szóló jelentést, továbbá a Polakovics Györgyre és Wunder Jenőre vonatkozó bejelentést tudomásul veszi, a kért póthiteleket engedélyezi és az

év végén várható pénztári felesleg hovaforbitására vonatkozó javaslatot elfogadja.

IV. Titkár jelenti, hogy az elnökség a földmívelésügyi miniszter ur felszólítására az államerdészeti tisztviselők gyermekeinek nevelését segélyző alap intéző bizottságába az 1917—19. évekre ismét Kiss Ferencz és Kócsy János választmányi tagokat jelölte.

Tudomásul szolgál.

V. A m. k. szabadalmi hivatal a találmányi szabadalmakról szóló törvényjavaslat előadói tervezetét az egyesületnek megküldötte. A javaslat 24. §-a figyelembe veszi azt a műszaki képesítést, amelyet a m. k. bányászati és erdészeti főiskola nyújt és az erdőmérnököket a szabadalmi bírói tisztségre képesíti.

Örvendetes tudomásul szolgál.

VI. A jótékony alapítványok kamataiból adandó segélyekre vonatkozó javaslatának előterjesztése előtt a titkár előadja, hogy a folyamodók nagy számára és a mai viszonyok közötti különös reászorultságra való tekintettel a jótékony alapok kamatai nem elegendők arra, hogy minden jogosult kérelem figyelembe vétessék. Kéri ezért, hogy a háborus körülményekre való tekintettel az igazgató-választmány az alapok kamatjövedelmét kivételesen az „Erdő” cz. lap pénztári feleslege és az egyesület terhére összesen 600 K-val egészítse ki.

Az igazgató-választmány ezt a javaslatot elfogadva, a titkár előadása alapján a következő segélyeket szavazza meg:

A *Wagner-Károly-alapítványból* 66 erdőtishti özvegynek 40—80 K-t, 7 altishti özvegynek 40—104 K-t, összesen 3444 K-t;

a *Luczenbacher-Pál-alapítványból* 9 erdőtishti özvegynek 40—60 K-t, összesen 424 K-t;

a gr. *Tisza-Lajos-alapítványból* 12 erdőtishtnek 100—200 K-t, 3 altishtnek 80—130 K-t, összesen 2032 K-t;

az *Erzsébet királyné alapítványból* 20 erdőtishti árvának 40—100 K-t, összesen 948 K-t;

a *Faragó-Béla-alapítványból* két erdőtishti árvának 100—100 K-t;

az „Erdő” pénztári feleslege terhére 3 altishti özvegynek 50—60 K-t, 2 altishtnek 70—80 K-t, összesen 310 K-t;

az „Egyéb kiadások” rovatán 6 erdőtishti árvának 40—80 K-t, összesen 290 K-t.

A Faragó-Béla-alapítvány harmadik 100 K-ás segélyére az igazgató-választmány első helyen Bauer Zoltánt, másodikán Danie-lisz Bertát, harmadikon Salix Máriát jelöli. A segélyt ezek egyiké-nek az alapító jogutódja adományozza.

VII. Csik Imre választmányi tag hivatkozva arra, hogy az Országos Erdészeti Egyesület folyó hó 9-én fennállásának 50. évét betöltötte, úgy véli, hogy a holnapi közgyűlés nem mulhatik el anélkül, hogy az egyesület szeretett I. alelnökéről, dr. Bedő Albert-ről, akinek a Gondviselés kegyelméből megadatott, hogy mint az alapító közgyűlés egyik tagja s az egyesület első titkára ma is annak aktiv alelnökeként működhetik, meg ne emlékeznénk. Bejelenti, hogy a holnapi közgyűlés elé indítványt terjeszt, hogy dr. Bedő Albert első alelnököt közfelkiáltással tiszteletbeli elnökké válassza.

Az igazgató-választmány egyhangu lelkesedéssel járul ehhez hozzá.

VII. Roth Gyula választmányi tag hosszabb indokolás mellett indítványozza, hogy a megszállott ellenséges területek gazdasági viszonyainak tanulmányozására szakemberek küldessenek ki.

Az igazgató-választmány az indítvány részletes tárgyalására Péch Kálmán, Kaán Károly, Gaul Károly és Roth Gyula választ-mányi tagokból álló bizottságot kér fel.

VIII. Kellner Viktor rendes tagnak azt az indítványát, hogy az erdei fuvarozást végző igavonó állatok erőtakarmánymennyi-sége emeltessék, az igazgató-választmány jogosultnak tartja és elhatározza, hogy a kormányhoz felterjesztést intéz, kérve, hogy a lehetőséghez képest az erdei igavonó állatok erőtakarmány-járandóságát emelje.

IX. Pomarius Alfréd rendes tagnak a közgyűléshez intézett azt az indítványát, hogy az egyesület erdészeti munkákra vonat-kozó munkadijszabályzatot állítson össze, az igazgató-választmány a maga részéről elfogadja s a közgyűléstől további tárgyalásra kikéri.

X. Özv. Téglás Károlyné levele, amelyben a férje halála alkalmával kifejezett részvétért köszönetet mond, s egyben férje irodalmi hagyatékát szabad felhasználás céljából átengedi, tudomásul szolgál. Az irodalmi hagyaték átnézésével a választmány a titkárt bizza meg.

XI. Dr. Balás Hugó tiszti főügyész és Fekete Lajos m. kir. segéderdőmérnök kéri atyjuk néhai Balás Emil, illetőleg néhai Fekete Lajos alapító tagsági jogainak reájuk ruházását,

Az alapszabályok értelmében teljesítettik.

XII. Pap Tamás egyesületi szolga több mint egy év óta kifogástalan szolgálatot teljesítvén, az igazgató-választmány őt állásában véglegesíti s kérésére egyuttal megengedi, hogy részére szolgálati ruha az egyesület terhére szereztessék be.

XIII. Az egyesületi házban lévő réz-fürdőkazánok rekviráltatván, az igazgató-választmány úgy határoz, hogy azok helyett természetben kér pótlást.

XIV. Új tagokként felvétetnek:

a) alapító tagnak: *Szent-Ivány* József földbirtokos 300 K-val készpénzben, aj. a titkár;

b) rendes tagnak: *Albrecht* János szakv. erdőőr, aj. Kolossváry Andor; *Antalóczy* János m. kir. segéderdőmérnök, aj. Bodor Gábor; *Ilosvay* Lajos m. kir. erdőmérnökgyakornok, aj. Krippel Móríc; *Kiss* Zoltán kir. segéderdőmérnök és *Páter* Ernő m. kir. erdőmérnökgyakornok, aj. a titkár; *Sára* Jenő m. kir. segéderdőmérnök, aj. Bodor Gábor; *Simu* Simon erdőmérnök, *Szabolcs* Ferencz miniszteri számtiszt és *Szántó* István hercegi erdőmérnökgyakornok, aj. a titkár.

K. m. f.

III.

Jegyzőkönyv

az Országos Erdészeti Egyesület 1916. évi december hó 13-án, szerdán d. u. 5 órakor Budapesten, saját helyiségeiben tartott évi közgyűléséről.

Jelen voltak: *Tallán* Béla báró elnök, *Horváth* Sándor al-elnök, az egyesület tisztikara, továbbá:

Almágy Andor, Almágy István, Ambrus Lajos, Arató Gyula.

Babós József, Bacsák Béla, Bachraty József, Balogh Ernő, Barsy Richárd, Bereczky Gyula, Beyer Jenő, Bíró Zoltán, Bittner Gusztáv, Bodor Gyula, Bogsch Arpád, Bokor Pál, Borsitzky Ottó, Bradofka Károly, Buhescu Terentius, Bükkel János. Chrenóczy Nagy Antal, Ciganovics Vladimir, Csik Imre, Csopor István.

Daniek Géza, Dezsényi Jenő, Dezső Zsigmond, Doroszlai Gábor.

Enyedi János.

Fehér Pál, Fekete Béla, Fekete Zoltán, Ferenczffy József, Ferenczi Sándor, Fűrherr János.

Gaul Károly, Giller János, Gruber Gyula, Gründl Gyula.

Dr. Hammersberg Géza, Hinfner György, Hohoss János.

Illés Vidor, Intzédi Géza.

Janussek István, Jákói Géza, Jánosi Pál, Jüngling János.

Kaán Károly, Kacsanovszky Károly, Keiner Rezső, Kelecsényi Ferencz, Kiss Ferencz, Kmetőnyi Emil, Konok Tamás, Koralevszky Géza, Kovács Aladár, Kovács Gábor, Kozma István, Körmendy Károly.

Levitzky Albert, Lipcsey László, Lippóczy Béla, Loványi Heribert.

Masztics Gusztáv, Mariányi János, Marinovics Milán, Medveczky Ernő, Metzli Kamill, Mezey Rezső, Mihályik Pál, Mihályfi Sándor, ifj. Molcsányi Gábor, Muzsnay Géza.

Nagy Károly, Nemes Károly.

Ocsárd Károly, Ondrus Gyula, Orosz Antal.

Pájer István, Pánczél Ottó, Petényi Keresztély, Péch Kálmán, Pisó Kornél, Polacsek Károly.

Rajtsán János, Rappensberger Andor, Ratkovszky Károly, Ráduly János, Ritter Károly, Rochlitz Béla, Rochlitz Dezső, Roth Gyula.

Sándor Jenő, Selymessy Ferencz, Simonffy Gyula, Slijepčević Illés, Somogyi Lajos, Spengel Sándor, Suhajda Károly.

Szabó József, Székely Mózes, Szénássy Béla, Szilágyi Ernő, Szilvay József, Szokolóczy József, Schmid Ernő, Schmidt Károly, Schuster Lajos.

Tavi Gusztáv, Térfi Béla, Tomcsányi Gyula, Tomasovszky Imre.

Ulreich Gyula.

Vadas Jenő, Varga János, Vozarik Pál.

Wilhelmb Gyula.

Zigler Mihály, Zólyomy Imre, Zudor Béla.

Elnök: Tisztelt Közgyűlés! Szívélyesen üdvözlöm az Országos Erdészeti Egyesület megjelent tisztelt tagjait és az ülést megnyitom.

A jegyzőkönyv hitelesítésére van szerencsém felkérni *Giller János* és *Szénássy Béla* urakat.

Együttal legyen szabad *Bartóky József* ő exczellenziáját, mint a földmivelésügyi miniszter ur megbizottját és egyuttal mint egyesületünk új tagját a legmelegebben üdvözölni. (Zajos éljenzés.) Arra kérem, hogy azt a jóindulatot, amelylyel az erdészet és az Országos Erdészeti Egyesület iránt magas állásában és mint magán-egyén is eddig viseltetett, a jövőben is tartsa meg és fejezze ki a képviseltetésért a földmivelésügyi miniszter ur előtt hálás köszönetünket. (Lelkes éljenzés.)

Bartók József: Tisztelt Közgyűlés! Amikor megköszönöm ezt a szíves üdvözlést, egyuttal bejelentem, hogy a földmivelésügyi miniszter ur ő exczellenziája különösen megbízott azzal, hogy kifejezzem afeletti őszinte sajnálatát, hogy hivatalos elfoglaltsága miatt közgyűlésünkre ezuttal sem jöhetett el. Egyuttal megbízott azzal is, hogy a legmelegebb rokonszenvének hangoztatása mellett üdvözljem a közgyűlést. Méltóztassék ezt az üdvözlést szívesen fogadni annak kijelentésével, hogy a földmivelésügyi miniszter ur ő exczellenziája a magyar erdészet ügyének és az Országos Erdészeti Egyesületnek mindig igaz barátja volt és az is marad. (Lelkes éljenzés.)

(Az egyesület tagjai felállanak.)

Elnök: Tisztelt Közgyűlés! Nehéz időkre esik évváró közgyűlésünk megtartása. Felséges jó királyunk elhunyt minden magyar ember szívét fájdalmasan megremegtette, bennünket, erdészeket és vadászokat azonban különösen sujt ez a veszteség. (Ugy van! Ugy van!)

Jó öreg királyunk agg kora daczára is, amíg a háboru ebben meg nem akadályozta, szűkre szabott üdülési idejét mindenkor fegyverrel a vállán, az erdőben töltötte. I. Ferencz József a világ legnemesebben gondolkozó, legigazságosabb, legönfeláldozóbb, legkötelességtudóbb fejedelme és egyuttal Európának legelső vadásza is volt. Mint ilyen nekünk legközelebb állott szívünkhöz.

Még élénk emlékezetünkben van egyesületünk ausztriai tanulmányutja alkalmával a császári erdőbe rendezett kirándulásunk, amidőn Ő Felsége hódolatunkat leereszkedő szívenességgel fogadta, amikor éppen szarvasvadászatra indult.

Emléke legyen áldott és örökre feledhetetlen!

Miután igazgató-választmányunk az országos gyászból folyó intézkedéseket mult hó 24-én tartott rendkívüli ülésében már megtette, nevezetesen pedig elhatározta, hogy Ő Felsége közadakozásból állítandó szobrának költségeihez hozzájárul és rokkant-segélyalapunkat az ő neve után nevezi el, kérem, hogy e határozatot jóváhagyóan tudomásul venni és egyuttal I. Ferencz József Ausztria császáranak és Magyarország apostoli királyának emlékét közgyűlési jegyzőkönyvünkben is megörökíteni. méltóztassék Azt hiszem, hogy

hozzá méltóztatnak ehhez járulni. (Helyeslés, a közgyűlés tagjai ismét leülnek.)

Ezzel megemlékezvén a mult szomorú eseményéről, vessük immár tekintetünket a szép reményű jövőre.

IV. Károly király Ő Felsége mindjárt uralkodása kezdetén oly elhatározásokkal foglalta el az ország trónját, melyek minden magyar ember szívében örömteljes várakozást keltettek. (Zajos éljenzés.)

Alig hogy trónra lépett, alkotmányos érzésének fényes bizonyítékát nyújtotta azzal a spontán elhatározással, hogy Szent István koronájával legrövidebb időn belül kívánja felkent fejét megöveztetni. És azzal a történelmi fényű lépéssel, hogy legádázabb ellenségeinek békejobbot nyújt, népei iránti szeretetéről tett tanúságot és nemcsak Magyarország, hanem az egész világ háláját érdemelte ki. (Lelkes éljenzés.)

Nekünk magyaroknak különösen biztató a jövőre ez a fejedelmi tett, mert éppen Magyarország területén, itt léte alkalmából, Budapestről indult ki ez az esemény.

Méltóztassék hozzájárulni, hogy Ő Felségének trónra lépte alkalmával hódolatteljes táviratot küldjünk. (Élénk helyeslés.)

Titkár: Tisztelt Közgyűlés! A küldendő távirat szövege a következő:

Az Országos Erdészeti Egyesületnek a mai napon közgyűlésileg egybegyűlt tagjai mély alattvalói hódolattal üdvözlík Császári és Apostoli Királyi Felségedet trónralépése alkalmából. Legyen Felséged uralkodása hosszú és áldásthozó a magyar nemzetre, mely a mai súlyos harcokban és mindenkoron törhetetlen hűséggel állja körül Felséged magas trónját és el nem muló szeretettel övezi legmagasabb személyét.

Elnök: Méltóztatnak ehhez hozzájárulni? (Felkiáltások: Elfogadjuk!) Ennélfogva a hódoló táviratot elfogadottnak jelentem ki.

A nehéz idők súlyát egyesületünk is érzi. Az immár harmadik éve dúló világháború nyomása alatt a fejlődés megakadt, haladás egyáltalában nem látható és mindennek úgy az állami élet minden vonatkozásában, mint a társadalomban s természetesen egyesületünkben is hátránya erősen jelentkezik nemcsak anyagi, hanem egyuttal szellemi tekintetben is.

Mi, akiknek az ország erdőkincsének gondozása és ápolása,

van kötelességünk ké téve, különösen érezzük a háboru súlyát, mert az éppen Magyarország erdős periferiáin dúlván, kétségbe, vonhatatlan és nem is sejtett nagy károkat okozott.

Nehéz jövő elé van állítva a béke helyreálltával a magyar erdészeti és természetesen vele együtt nehezen fogja kötelességét teljesíthetni a mi egyesületünk is, de azért meg vagyok róla győződve, hogy feladatait a magyar erdészeti és egyesületünk is lelkiismeretesen igyekszik megoldani.

Nehéz viszonyok között érte el az Országos Erdészeti Egyesület néhány nap előtt, folyó hó 9-én fennállásának 50. évfordulóját. Elmondhatjuk, hogy amily nehéz és tövises volt a kezdet, oly terhes a mai általános helyzet is, bár egyesületünk nagygyá fejlődve, megelégedéssel tekinthet immár öt évtizedes multjára. Természetes hogy a mai körülmények között lehetetlen arra gondolnunk, hogy az Országos Erdészeti Egyesület fennállásának ezt az évfordulóját ünnepélyesen üljük meg.

De ez nem akadályozhat meg bennünket abban, hogy azokról, akik 1866. december 9-én egy kis csemetét Magyarország termő talajába ültettek, akik 50 évvel ezelőtt e csemetét ápolták, az egyesületet lelkes buzgalommal vezették, azokról hálásan és lelkes szívvel meg ne emlékezzünk. (Ugy van! Ugy van!)

Ennek a régi időnek csak egyetlen képviselője él már közöttünk, akiről kötelességem megemlékezni. Tisztelettel megemlékezünk róla nemcsak azért, mert résztvett az egyesület megalakításának nagy munkájában, hanem azért is, mert 50 éven át buzgó tagja és 36 éven át az egyesület kiváló alelnöke.

Egyesületünknek ez az oszlopa dr. *Bedő* Albert őméltósága, (Hosszantartó zajos éljenzés.) Az ő nevéhez és tevékenységéhez egyesületünk fejlődésének és haladásának kiváló része fűződik. Kötelességemnek tartom az alkalmat megragadni arra, hogy érdemeit különösen kiemelve hangoztassam és kifejezzem azt a reménységet, hogy az ő bölcs tanácsát és mindenkor tapasztalt buzgalmát a jövő nehéz feladatainak megoldásánál sem fogja az egyesület nélkülözni.

Méltóztassék hozzájárulni ahhoz, hogy a multban szerzett nagy érdemeit a jegyzőkönyvben megörökítsük és hogy *Csik* Imre őméltósága egy ide tartozó indítványát előterjeszthesse.

Csik Imre: Tisztelt Közgyűlés! Az igazgató-választmány és az elnök ur önagyméltóságának hozzájárulásával tiszteletteljesen indítványozom, hogy dr. kálnoki *Bedő* Albert öméltóságát szeretett alelnökünket *tiszteletbeli elnökké* megválasztani méltóztassék. (Zajos éljenzés.)

Az elhangzott visszaemlékezés után süükségtelen, hogy ezt az indítványomat bővebben megindokoljam. Mindössze arra szorítokozom, hogy emlékezetükbe idézzem, hogy dr. *Bedő* Albertnek ugy az Országos Erdészeti Egyesület fejlesztése, mint a magyar erdészet ügye körül igen nagy érdemei vannak.

Ő volt az, aki az erdészetet megmagyarosította és megmutatta nekünk az utat, melyen a jövőben is haladnunk kell, hogy a magyar erdészetet magas színvonalra emelhessük. (Élénk éljenzés.)

Én azt hiszem, hogy az adott viszonyok között egyesületünk jubileumát a legfényesebben ugy ünnepelhetjük, ha dr. *Bedő* Albertet közfelkiáltással tiszteletbeli elnökké megválasztjuk. Az Isten éltesse dr. *Bedő* Albertet! (Hosszantartó zajos éljenzés.)

Elnök: Hozzá méltóztatnak-e az indítványhoz járulni? (Felkiáltások: Elfogadjuk!) Akkor van szerencsém határozatilag kimondani, hogy az Országos Erdészeti Egyesület dr. *Bedő* Albertet egyhangulag tiszteletbeli elnökévé választja. (Élénk éljenzés.)

Együttal javasolom, hogy erről a határozatról dr. *Bedő* Albert tiszteletbeli elnökünket küldöttségileg értesítsük. (Helyeslés.)

Ha ehhez hozzáméltóztatnak járulni, tisztelettel javasolom, hogy a küldöttség tagjai a következők legyenek: Csik Imre, Tavy Gusztáv, Péch Kálmán, Kaán Károly és Csupor István. (Helyeslés.) Kérem a küldöttség tagjait, sziveskedjenek öméltóságához lefáradni és határozatunkról őt értesíteni. (A küldöttség távozik.)

Amennyiben hozzá méltóztatnak járulni, mig a küldöttség tisztében eljár, a tárgyalást folytatjuk. (Helyeslés.)

Következik a hatóságok és egyesületek megjelent képviselőinek bejelentése.

Titkár: Van szerencsém bejelenteni, hogy a földmivelésügyi miniszter ur dr. *Bartók* József államtitkár ur öexczellenciáját, Péch Kálmán és *Kaán* Károly min. tanácsos urakat, a vallás- és közoktatásügyi miniszter ur *Hinfner* György m. kir. közalap. főerdőtanácsos urat, a horvát-szlavon erdészeti egyesület *Ulreich* Gyula

m. kir. főerdőtanácsos urat, az Arad-, Déva-, Lugos-, Temesvárvidéki erdészeti egyesület *Székely* Mózes m. kir. főerdőtanácsos urat, Borsod, Gömör és Heves megyék erdészeti egyesülete *Szenássy* Béla hercegi erdőrendező urat, a Baranya-, Somogy-, Tolnamegyei erdészeti és vadászati egyesület *Pánczél* Ottó I. alelnök és *Almássy* István m. kir. főerdőtanácsos urakat, a Szepesvármegyei erdészeti egyesület *Selymessy* Ferencz m. kir. erdőtanácsos urat, a besztérczei erdőigazgatóság *Jüngling* János és *Koralewszky* Géza urakat, Coburg herceg uradalmainak jószágigazgatósága *Bradofka* Károly és *Szenássy* Béla urakat, Körmöcbánya sz. kir. főbányaváros *Suhajda* Károly helyettes polgármester urat, Pozsony sz. kir. város *Fehér* Pál vár. erdőmester urat, Szeged sz. kir. város *Bokor* Pál helyettes polgármester urat és *Kiss* Ferencz m. kir. főerdőtanácsos urat, Selmech- és Bélabánya sz. kir. város pedig *Zólyomi* Imre vár. tanácsnok-erdőmester urat bizta meg képviselőtelével.

Elnök: A képviselőtetést köszönettel tudomásul vesszük és szívélyesen üdvözljük a megjelent urakat. (Élénk éljenzés.)

Következik a *titkári jelentés a legutóbbi közgyűlés óta kifejtett egyesületi tevékenységről.*

Titkár: Felolvassa a jelentést, amely az Erdészeti Lapok 1917. évi I. és II. füzetében megjelent.

Elnök: Tisztelt Közgyűlés! Kíván-e valaki a titkári jelentéshez hozzászólni? Ha senki sem kíván, akkor a közgyűlés a titkári jelentést tudomásul veszi.

Méltóztatnak egyuttal megadni a felhatalmazást arra, hogy a báró *Bánffy-Dezső-alapítvány* a folyó évi pénztári felesleg terhére 25.000 K-ra kiegészíttessék; továbbá, hogy a rokkant-segélyalap is a zárszámadás eredményéhez képest gyarapíttassék. (Helyeslés.) Eszerint az igazgatóságot ez intézkedések megtételével meg méltóztatik bizni.

Végül a közgyűlés az elhunyt tagok felett érzett mély részvétének és sajnálatának ad kifejezést. (Helyeslés.)

(A küldöttség visszaérkezik.)

Csik Imre: Tisztelt Közgyűlés! Van szerencsém bejelenteni, hogy a megbízásnak eleget téve, közöltük szeretett alelnökünkkel, *Bedő* Alberttel, hogy a közgyűlés tiszteletbeli elnökké választotta meg. Tiszteletbeli elnökünk meghatva és köszönettel fogadta ezt

a megtiszteltetést és sajnálattal jelentette ki, hogy egészségi állapota miatt képtelen személyesen megjelenni a közgyűlésen; ezért engem kért fel arra, hogy úgy elnök ur öcczellencziájának, valamint a közgyűlés minden egyes tagjának hálás köszönetét fejezzem ki. (Lelkes éljenzés.)

Elnök: Tisztelt Közgyűlés! Következik a tárgysorozat második pontja: *20 választmányi tag választása* és pedig 14 négy évre, 2 három évre, 4 egy évre. Az igazgató-választmányból az alapszabályok értelmében kilépnek, de újból választhatók: gróf Ambrózy Lajos, Arató Gyula, herczeg Esterházy Miklós, Havas József, Hubay Zsigmond, Jákói Géza, Kaán Károly, Laitner Elek, Nemes Károly, Osztroluczky Géza, Schmidt Károly, dr. Tuzson János és gróf Zselénski Róbert. A többi üresedés elhalálozás, illetve lemondás következtében állott elő.

Méltóztassék hozzájárulni ahhoz, hogy a szavazást elrendeljem és a szavazatszedő bizottság tagjaiul Balog Ernő, Lipcsey László és Tomasek Miklós urakat kérjem fel. (Helyeslés.)

A szavazás megtörténteig a gyűlést felfüggesztem.

Szünet után.

Elnök: Tisztelt Közgyűlés! Az ülést újból megnyitom. Vanszerencsém a tisztelt Közgyűlésnek jelenteni, hogy Tomasek Miklós ur, akit a szavazatszedő bizottság tagjává kértem fel, nem volt jelen, ennél fogva helyette Konok Tamás ur működött közre a szavazatok összeszedésében és összeszámolásában. (Helyeslés.)

Balogh Ernő, a szavazatszedő bizottság elnöke: Van szerencsém bejelenteni, hogy összesen 93 szavazólap érkezett be; 93 szavazatot nyert gróf Ambrózy Lajos, Arató Gyula, herczeg Esterházy Miklós, Kaán Károly, Nemes Károly, Osztroluczky Géza és dr. Tuzson János, 92-öt Fogassy Gyula, gróf Mikes Ármin, Pajer István, báró Radvánszky Antal és Schmidt Károly, 91 szavazatot kapott gróf Zselénszki Róbert, 90-et Kozma István, 89-et Jákói Géza, 87-et Havas József, Kendeffy Gábor, gegesi Kiss Ernő és Wellibil Károly, 86-ot Laitner Elek. Akikre ennél kevesebb szavazat esett, nem választattak meg.

Elnök: A szavazatok száma szerint megválasztottak tehát 4 évre: gróf Ambrózy Lajos, Arató Gyula, herczeg Esterházy Miklós, Kaán Károly, Nemes Károly, Osztroluczky Géza, dr. Tuzson János, Fogassy

Gyula, gróf Mikes Ármin, Pajer István, báró Radvánszky Antal, Schmidt Károly, gróf Zselénszki Róbert és Kozma István urak.

3 évre: Jákói Géza ur és a 87 szavazatot nyert urak egyike, akit az alapszabályok értelmében sorshuzás útján állapítunk meg. (Megtörténik.) A sors Wellibil Károly urra esett, aki tehát 3 évre tagja az igazgató-választmánynak.

1 évre választattak meg végül: Havas József, Kendeffy Gábor, gegei Kiss Ernő és Laitner Elek urak. (Éljenzés.)

Következik tárgysorozatunk 3-ik pontja: *Jelentés az 1915. évi számadásokról és az 1917. évi költségvetésről.*

Titkár: Tisztelt Közgyűlés! Mult évi zárszámadásunk, amely az Erdészeti Lapokban is közölve volt és a t. tagok között szétosztott, daczára a háborus viszonyoknak, eléggé kedvező eredménynyel és pedig 3435 K 91 f felesleggel zárult; ez azonban a számadásból azért nem tűnik ki, mert az igazgató-választmány ennek az összegnek későbbi felhasználás végett való letétbe helyezését rendelte el. Méltóztatik a mult évi zárszámadások részletes felolvasását kívánni? (Felkiáltások: Nem kívánjuk!)

Azonkívül, tisztelt Közgyűlés, az igazgató-választmány a számadásvizsgáló-bizottság javaslatára a behajthatatlan követelések törlésére is javaslatot tesz. Az igazgató-választmány javaslatán itt némi módosítás esett két különös okból. Néhai báró Perényi Zsigmond alapítványi tőkéjének felvétele ugyanis utólag behajthatatlannak bizonyult. Másrészt Polakovits György és Wunder Jenő tagtárs urak tartozásai nem értendők bele az igazgató-választmány javaslatába, mert Polakovits tagtárs kötelezettségének utólag részben eleget tett, Wunder Jenőről pedig, akit a mult évben nyert téves hír alapján elesettnek véltünk, az az örömdetes hír érkezett, hogy életben van és így továbbra is tagjaink sorába számítjuk. Méltóztatassék egyebekben a javasolt törléseket elrendelni.

Egyesületünk 1917. évi költségvetése szintén bizonyos szűkebb határok között mozog, ami érthető és a háborus viszonyokkal függ össze. Mindazonáltal a folyó évi tapasztalat azt mutatja, hogy nincs okunk az aggodalomra, mert egyesületünk ezekben a nehéz időkben is pénzügyi egyensúlyát teljes mértékben fenn tudta tartani és valószínű, hogy az 1917. évi költségvetés, amely a szokott és

ma kétszeresen indokolt óvatossággal van összeállítva, a valóságban kedvezőbbnek fog mutatkozni. (Élénk tetszés.)

Az 1917. évi költségvetésben csak egy körülményre kell a tisztelt közgyűlés figyelmét különösen felhívnom, arra ugyanis, hogy az igazgató-választmány ebbe a költségvetésbe az egyesület személyzete részére már a múlt évben előirányzott rendkívüli drágasági pótlékot az állami tisztviselőkhöz hasonlóan a törzsfizetésnek nem 20, hanem 25—35%-ban állapította meg. A költségvetés elfogadásával tehát ezt is méltóztatnak jóváhagyólag tudomásul venni. (Helyeslés.)

Egyébként, ha méltóztatnak kívánni, a költségvetést tételről-tételre felolvasom. (Felkiáltások: Nem kívánjuk!)

Elnök: Kíván-e valaki hozzászólni? Amennyiben senkisem kíván, bátor vagyok javasolni, hogy a számadások jóváhagyassanak, a törlések elrendeltessenek a költségvetés elfogadtassék és a felmentvény megadassék. (Helyeslés.)

Ezt határozatilag kimondom.

Következik a tárgysorozat 4-ik pontja: *Jelentés a Deák-Ferencz-alapítvány kamataiból kiírt irodalmi pályázatokról.*

Titkár: Tisztelt Közgyűlés! Az igazgató-választmány arra való tekintettel, hogy az általános viszonyok nem kedveznek irodalmi pályázatoknak, másrészt igen sok függő pályázatunk van, ezuttal is azzal a javaslattal lép a közgyűlés elé, hogy a Deák-Ferencz-alapítvány folyó évi kamatait ismét letétbe helyezzük később leendő rendelkezés végett. (Helyeslés.)

Elnök: Méltóztatnak ehhez hozzájárulni? (Felkiáltások: Igen!) Akkor a határozatot ilyen értelemben kimondom.

Következik a tárgysorozat 5-ik pontja: *Indítvány a jövő évi közgyűlés helyére és tanácskozási tárgyaira nézve.*

Titkár: Tisztelt Közgyűlés! Az igazgató-választmány a mai viszonyok között nincs abban a helyzetben, hogy e tárgyban a tisztelt közgyűlésnek már ma határozott javaslatot tehetne. Kérném tehát, hogy szokás szerint most is úgy határozzon a közgyűlés, hogy a jövő évi közgyűlés összehívása és tárgysorozatának megállapítása az igazgató-választmányra bizassék. (Helyeslés.)

Elnök: Méltóztatnak ehhez hozzájárulni? (Felkiáltások: Hozzájárulunk!) Akkor ezt határozatilag kimondom.

Következnek az indítványok.

Titkár: Tisztelt Közgyűlés! Attól az indítványtól eltekintve, amelyet Csik Imre ömértósága már előterjesztett, csak egy indítvány érkezett be *Pomarius* Alfréd városi erdőtanácsos tisztelt tagtársunktól. Méltóztassék megengedni, hogy az indítványt felolvassam:

Tisztelt Közgyűlés!

Az erdőtsízt, úgy mint minden más technikailag előképzett tsízt, szakkérdésekben, hivatalos működésén kívül, mint szakértő alkalmaztatik.

Ezen munkásságának honorálásánál az erdőtsízt gyakran oly magán- vagy hivatalos közeg ítéletére van utalva, ki szakszerű munkáját megbírálni nem képes és oly összegeket utalványoz, melyek a foganatosított munkához semmi viszonyban sem állanak.

Eddíg a magyar erdőtsízt nem volt abban a helyzetben, hogy oly esetekben általánosan elismert és szokásos díjjegyzékre hivatkozhasson, hanem az illető követeléseit saját elhatározásai alapján volt kénytelen megtenni és indokolni. Ily módon a legkülönfélébb anomáliák történtek, melyek tekintélyünkre nézve a legtöbb esetben ártalmasok voltak.

Ezen hátrányos és szakunkhoz nem méltó állapot elhárítása végett van szerencsém indítványozni: miszerint Országos Erdészeti Egyesületünk által egy díjszabályzat határozottassék meg, mely tagjainak magánszakmunkáinak honorálásánál mérvadó legyen és mely szabályzatot minden magyar erdész, aki egyesületünk tagja, pontosan betartani köteles lesz.

Miután ilyen díjjegyzékek hazánkban már léteznek, pl. a magyar mérnökök és építészek egyletében, egyesületünk részére sem fog különös nehézségekbe ütközni egy minden jogos követelményeknek megfelelő díjszabályzatot alkotni.

Azon esetre, ha a tisztelt közgyűlés ezen javaslatomat elfogadná, van szerencsém egyttal indítványozni, hogy az ügy gyorsabb elintézése érdekében, a díjszabályzat végleges kidolgozásával és meghatározásával egyesületünk választmánya bizassék meg és hogy a díjszabályzat meghatározása után, az Erdészeti Lapokban közzététessék.

Indítványomat a tisztelt közgyűlés jóindulatába ajánlva

maradok teljes tsíztelettel

Segesvártt, 1916. évi november 20-án.

Pomarius Alfréd
városi erdőtanácsos.

Ez az indítvány tényleg oly eszmét pendít meg, amely tapasztalataink szerint bizonyos közszükségletnek felel meg.

Az igazgató-választmány tehát kéri, hogy ezirányban további lépések tétele végett ez az indítvány neki kiadassék. (Helyeslés.)

Elnök: Ha méltóztatnak ehhez hozzájárulni, akkor ezt határozatilag kimondom.

Kiván-e még a tisztelt közgyűlés tagjai közül valaki felszólalni? Ha senki sem kíván, minthogy a tárgysorozatot kimerítettük, megköszönve szíves türelmüket, a közgyűlést berekesztem. (Zajos éljenzés.)

K. m. f.

A szappangyökér termelése a deliblati homokpusztán.

Közli: *Ajtay Jenő* m. kir. főerdőmérnök.

Szappangyökér alatt a *Gypsophila paniculata* L. (fátyolvirág) nevű növénynek földalatti részét értem. Ez a növény az alföld és főleg a homokbuczkák flórájához tartozik. A deliblati homokpuszta gazdag növényzetének egyik igen kedves és — amint beigazolódott — igen hasznos tagja. Előfordul nagy tömegekben a homokpuszta laza talaju részein, főleg a szél által feltorlasztott hatalmas homokbuczkák (homokhegyek) oldalán és tetején. Régebben a *Gypsophila paniculata* L. nem volt olyan gyakori mint jelenleg. Elterjedése lépést tartott a homokkötés nagy művével; mihelyt egy homokbuczkát megkötöttünk, annak megállított talaját (homokját) különböző növények magvainak bevetelésére alkalmassá tettük. Így sietett a *Gypsophila paniculata* L. is a neki alkalmas laza talaju homokbuczkákat gyorsan elfoglalni.

A növény szára 30—120 *cm* magasra megnő. Levelei lándzsásak és hegyezettek. A gyökfőből több szárat hajt, melyek még külön-külön is elágaznak és nagyon bőven fejlesztik bugában álló virágaikat annyira, hogy a virágzó növény földfeletti része néha íróasztal nagyságú, kedves bokréta alakot mutat. Maguk a virágok aprók, a szirmok nagyon halvány kékek, majdnem fehérek. A növény gyökere 70—250 *cm* mélyre hatol a laza talajba. Gyakornok koromban — kiállításra küldés czéljából — öt méter hosszú gyökérpéldányt ástam ki. Az ásott gödröt munka közben